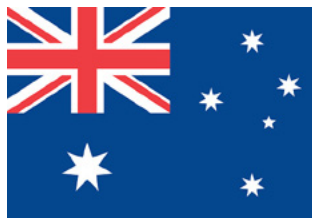

מתי גולדשמידט
תרגום מאנגלית:
אלכס הובר

פרנסיס פסטר

ריקודי העם באוסטרליה חלק ב'

על התפתחות מועדוני ריקודי העם באוסטרליה

ב"רוקדים-נרקודה" הקודם (מס' 111) פורסם החלק הראשון והגדול על מועדוני הריקודים במלבורן, אוסטרליה. להלן חלק ב', על סידני, פרת' (בירת מערב אוסטרליה) וטסמניה - האי הקטן מדרום לאוסטרליה.

פרנסיס פסטר - סידני

<http://www.israelidancingsydney.com.au/>
דואר אלקטרוני: francesfester@hotmail.com

פרנסיס פסטר, התחילה לרקוד בשנת 1987. זו הייתה עבורה "אהבה ממבט ראשון". כבר אז הייתה להוטה ללמוד כמה שיותר ריקודים, מהר ככל האפשר. היה קשה לה להתמקד כל פעם שבוע שלם למפגשים הבאים.

החוג בו השתתפה נוסד בתחילת שנות ה-80 על ידי כמה גולים ישראלים, שמטרתם העיקרית הייתה ליצור סוג של אווירה ישראלית באמצעות דיבור בשפה, האזנה למוזיקה האהובה עליהם מהבית, ובוודאי גם ריקודים. הם קראו לקבוצה ללא מטרת רווח שלהם, "המועדון".

הגברת האחרת הייתה מורה מנוסה לריקודי עם ששמה **שושנה וארנה**, אשר לאחר מספר שנים נאלצה לוותר על ההדרכה בשל התחייבויות אחרות. מאחר שפרנסיס הייתה בחופשת לידה היא יכלה לעזור פה ושם ולבסוף, בשנת 1991, נותרה פרנסיס המדריכה היחידה בסידני עד היום.

בערך בזמן הזה פגשה את בעלה השני **סמי בוסקילה** שנהג להשתתף בקביעות בהרקדות אותן הובילה. הם נישאו ב-1992 ומאז הם מדריכים יחדיו. סמי גדל בצפון הארץ ורקד מילדותו אצל **מנחם מנחם** ז"ל. לו ולאשתו אין הכשרה פורמלית כמדריכים לריקודי עם.

מלבד מפגשי הערב הקבועים, פרנסיס לימדה גם ריקודי עם בבית הספר של ילדיה. יחד עם מורה עמיתה, הכינה פעם מופע ליום העצמאות הישראלי עם 60 ילדים. הורי הילדים יצרו את התלבושות. עבודתה מעולם לא נתמכה על ידי הקהילה היהודית של סידני, שלכאורה לא אכפת לה מריקודי העם הישראליים.

פרנסיס וסמי

לפרנסיס תמיד חשוב לדעת כמה שיותר ריקודים ולכן עשתה וממשיכה לעשות עבודת הכנה רבה בבית. כדי להמשיך להיות מעודכנת נרשמה לקבלת כל חומר חדש מ"רוקדים" - בהתחלה קלטות אודיו, חוברות הדרכה ווידאו, אח"כ דיסקים וכיום קבצי מחשב. כך גם רכשה ידע רב בטרמינולוגיה של המחול הישראלי. היא מייחסת חשיבות רבה להצגת מגוון רחב של ריקודים, החל מריקודי החלוצים, שנות השמונים והתשעים ועד למה שמכונה "הלהיטים האחרונים".

פרנסיס מעולם לא מיהרה ללמד כל ריקוד חדש, כיוון שלא רצתה לאבד את הריקודים הישנים שהקבוצה אהבה. לכן, לפעמים, נראתה די איטית בהתקדמות הקבוצה. הצד החיובי של זה הוא שהחבורה בסידני צברה רפרטואר מדהים של ריקודים מכל עשור.

הגיל הממוצע של הקבוצות של פרנסיס כיום הוא בסביבות השישים. בעבר נהגו להיפגש גם לאירועים שונים שאינם מפגשי מחול, אך בשנים האחרונות נוהג זה פסק.

צעירים ישראלים, שנסעו לאחר שירותם הצבאי לדרום מזרח אסיה, האריכו לעתים קרובות את שהותם בחו"ל גם בסידני והגיעו תכופות לשיעורים

קבוצת ריקודי עם בסידני

שלה. דבר זה כאילו נעצר. בשנים האחרונות ישראלים כמעט ולא הופיעו בחוגים.

גם הצעירים של הקהילה היהודית המקומית אינם מגלים עניין בריקודי עם מישראל. כך גם הארגונים הציוניים המקומיים שלהם פרנסו הציעה פעילות כזו. עד למגבלות Covid-19, ערכה פרנסיס 4 שיעורים מדי שבוע, שניים בערב ושני שיעורים ביום. המגפה, כמובן, עצרה הכל, אך כבר היום הצליחה לחזור ללוח הזמנים שלה לפני Covid-19.

פרנסיס סיכמה את סיפורה בתחושה שריקודי עם ישראלים הם עדיין התשוקה שלה. המוזיקה וגם הצעדים תמיד ימלאו את ליבה.

"הורה שלום" - פרתי

www.horashalom.org.au

דואר אלקטרוני: horashalomperth@gmail.com

jcohen@westnet.com.au; madglen@iinet.net.au

שרה פרידמן הגיעה מישראל לפרת', בירת מערב אוסטרליה, ב-1975 ולימדה ריקודי עם ישראלים במשך שנים רבות ב"פרת' אינטרנשיונל דאנס".

בשנת 1973, השתתפה בקורס מדריכי ריקודי עם ("אולפן") בחיפה. מוריה היו, בין כמה אחרים, **יונתן גבאי, תמר אליגור, בנצי תירם, יענקל'ה לוי ותרצה הודס** (תיבדל לחיים ארוכים). הריקודים הישראליים אליהם נחשפה בביקוריה בערי אירופה, בעיקר באמסטרדם, הובילו להחלטתה להקים קבוצת רוקדים כזו בפרת' שהופיעה עם ריקודים ישראליים באופן קבוע.

הורה שלום הפרת'

בשנת 1995 החליטה שרה, יחד עם חברה בשם **רחלי** לייסד בפרת' קבוצה-חוג מיוחד לריקודי עם ישראלים ושמה "הורה שלום". הייתה להם התחלה צנועה עם שבעה רקדנים. אולם לאחר כחצי שנה בלבד עלה מספר המשתתפים הקבועים למעל עשרים וחמישה אנשים והם החליטו לפתוח קבוצה ב'. הקבוצה התרחבה שוב ב-1998 כש**גינה כהן** (כיום רוזנברג) התחילה שיעור למתחילים.

כיום יש ל"הורה שלום" קרוב לתשעים רוקדים המשלמים דמי מנוי שנתיים של 20 דולר אוסטרלי (פחות מ-50 ש"ח). טווח הגילאים הוא בין עשרים

ושלוש לשמונים וחמש, כאשר הרוב בשנות השישים או השבעים לחייהם; עם זאת, יש גם קבוצה די גדולה של רוקדים שהם כבר מעל גיל שמונים. רוב הרוקדות שם הן נשים. רובם המכריע של הרוקדים, כ-80% אינם יהודים. כיום, לאחר תקופת Covid-19, הם חוזרים לשלושה שיעורים בשבוע, כאשר מספר המשתתפים במפגשים נע בין עשרה לארבעים.

לקבוצה בפרת יש 6 מורים קבועים: **גיני רוזנברג, מרגרט גלניסטר, גיני שיה, ז'ן קי, ז'סטין ברג ושרה פרידמן**. יש גם מורה אורח מריקודי עמים, **פיטר פאלון**, ומורה אורחת מהורה מכבי - **קארן**.

המורים באים ממגוון רחב של רקע מקצועי. כולם התחילו כרוקדים ב"הורה שלום" ולאט לאט הכשירו עצמם כמורים נאמנים וטובים. אהבתם לריקודים היא המפתח להצלחתה של הקבוצה פה. המורים גם נוסעים לסדנאות של ריקודים ישראליים ברחבי אוסטרליה והעולם.

מיחיקו גאוגי מיפן לימדה אצלם בעיקר ריקודי זוגות, אך כיום חיה בטסמניה ומלמדת שם. מורה נוספת שהצטרפה לאחרונה, ג'סטין ברג, היא כיום הצעירה בקבוצת ההדרכה. בכלל, כמעט כל המורים התחילו כרוקדים מן השורה, שעם השנים התאהבו ב-IFD ואז, בשלב מסוים, התחילו ללמד. לאט לאט הם הכשירו את עצמם כאוטודידקטים חרוצים.

הקבוצה כאן לא זוכה לתמיכה כספית מבחוץ; הכל ממומן על ידי הרוקדים. אולם מדי פעם, מכיוון שהקבוצה אינה עסק מסחרי אלא ארגון קהילתי, הם מקבלים מלגות לפרויקטים מסוימים כמו סדנאות סוף שבוע עם מורים ומדריכי ריקוד מישאל וממדינות אחרות. המחיר למפגש הוא 10 דולר אוסטרלי (= 6.70 דולר או 23 ₪). משך כל מפגש כשעתיים.

בדרך כלל, במהלך השעה הראשונה רוקדים ריקודים שנלמדו לאחרונה, ואילו השעה השנייה שמורה לריקודים ללא הדרכה. כששרה פרידמן פתחה את הקבוצה, היא התרכזת בריקודים הבסיסיים הידועים אותם היא מכנה "ריקודים קלאסיים".

עם הגישה המשותפת של כולם לאינטרנט, לפעמים היא עשויה לבקש מהרוקדים שלה לחפש ריקוד ספציפי ברשת ואז לשלבו בפרטואר, אבל ריקודים חדשים יותר נלמדים בצורה מסודרת.

שרה פרשה בינתיים מהנהלת "הורה שלום" אך ממשיכה ללמד, בעיקר את החומר משנות ה-70 עד שנות ה-90, כדי לשמור על חלק מהריקודים

מתקופה זו. הקבוצה הקימה ועדה שמתכנסת מדי כמה חודשים לדיון בפעילות השוטפת. פעמיים בשנה הם מארגנים קורס למתחילים, "מהצעד הראשון", שנפגש פעם בשבוע במשך שישה שבועות ומוכנים לאחר מכן להצטרף לשיעורים הרגילים. בנוסף, הם מארגנים שניים או שלושה מה שנקרא "מרתונים" בשנה, שבהם מוזיקה פשוט מושמעת ללא הפסקה במשך ארבע שעות. מתחילים עם ריקודי הבסיס ומתקדמים בהדרגה לריקודים קצת יותר מסובכים.

יש עוד כמה קבוצות קטנות יותר בפרת, אבל אין תחרות, כפי שמציינת שרה. כולם באים לרקוד, כל אחד ברמה שלו ועם אהבתו האישית לריקוד: "בלי מבחנים, בלי מדליות".

בתקופת ה-Covid-19, לא ניתן היה להזמין מדריכים מחו"ל. כתוצאה מכך, הם ארגנו סדנה חד-יומית בשם "ריקוד פרת", שבה השתתפו כל הקבוצות מפרת. כל קבוצה לימדה שניים מהריקודים האהובים עליה. למעלה משמונים רוקדים השתתפו בסדנה זו.

"הורה שלום" היא קבוצה שחבריה אינם יהודים. הרעיון של שרה היה להציג את ריקודי העם הישראליים לכלל האוכלוסייה. אחרי שלושים שנה של מעורבות ב-IFD, מבחינתה, זו עדיין תעלומה מה בדיוק מושך אנשים באוסטרליה הרחוקה לדבר כזה. מדובר באנשים שאינם ישראלים, שאינם יהודים, שאין להם קשר תרבותי לישראל, ואחרון חביב, שאינם מבינים את השפה העברית. אולי זו הרצון להביע בסביבה

"הורה שלום" היא קבוצה שחבריה אינם יהודים. הרעיון של שרה היה להציג את ריקודי העם הישראליים לכלל האוכלוסייה. אחרי שלושים שנה של מעורבות ב-IFD, מבחינתה, זו עדיין תעלומה מה בדיוק מושך אנשים באוסטרליה הרחוקה לדבר כזה.

מדריכים של "הורה שלום". משמאל לימין: פיטר פלון, שרה פרידמן, מרגרט גלניסטר וגיני רוזנברג

שלווה איזושהי תפילה ותקווה לזמן טוב יותר ולעולם טוב עוד יותר; המפגש בין חדש לישן, מזרח ומערב, המתייחס לאנשים המגיעים מכל קצוות העולם ולאורחות חיים ורקע שונים לחלוטין.

לשרה היה חשוב מאוד לציין את אתר "רוקדים" בו משתמשת הקבוצה באופן קבוע. הם שמחים לתמוך במפעל חייו של **ירון מישר** לאורך השנים. מי יודע מה יקרה ל-IFD בעתיד? כבר בשנת 1973, כאשר השתתפה שרה בקורס המדריכים (אולפן), חלקם כבר ניבאו את קץ ריקודי העם הישראליים. והיום? חמישים שנה מאוחר יותר, בכל העולם אלפי אנשים עדיין רוקדים ריקודים אלה. מעל הכל, בפרת' הרחוקה, "הורה שלום" לא מראה סימני מוות. הם ממשיכים לרקוד, שבוע אחר שבוע, ויש גרעין מסוים שכמעט "מכור לדבר".

ריקוד פרת', סדנא משותפת עם "הורה מכבי" ו"ריקוד לאומי בפרת', 2021

"הורה מכבי" - פרת'

https://maccabi.com.au/blog/mac_clubs/wa-israeli-dancing

דואר אלקטרוני: ruthtopelberg@gmail.com

"הורה מכבי" התחילה בפרת' בשנת 1994. המארגן המקורי היה "שליח קהילתי" ישראלי העונה לשם **איתן פאר**, שהצליח לאסוף סביבו קבוצה די גדולה של אנשים שרצו ללמוד ריקודים ישראליים. השיעורים הראשונים של יום רביעי בערב עדיין מתקיימים.

מאז הקמת המועדון, **רות טופלברג** היא הנשיאה יחד עם הגזבר שלהם שגם הוא ותיק. מכבי מערב אוסטרליה עודדה אותם להיות חלק מהארגון שלהם וזה עבד טוב מאוד.

מפגשי הריקוד מתקיימים באולם מכבי ברחבת מכבי, בו נמצאים גם בית הספר היהודי הקהילתי ומעון לגיל השלישי. כרגע יש להם ארבעה מפגשים שבועיים: שני בבוקר (לצעירים בנפשם), שני בערב (שיעור למתחילים פלוס), רביעי בערב (מתקדמים) ושישי בבוקר (כללי).

מורי המועדון מאוד להוטים להביא למערב אוסטרליה, את הריקודים האחרונים מרחבי העולם בשילוב עם מוזיקה יפה וצעדים חדשניים. **קארן ליפינסקי**, **קלאודיה הארט ויאן קיי** מלמדים כבר כמה שנים; קלאודיה היא הוותיקה ביותר, כבר מלמדת למעלה מעשרים וחמש שנה.

הגיל הממוצע של המשתתפים אינו צעיר כפי שהיה בעבר, אבל "הורה מכבי" כן מנסה להביא רוקדים חדשים, במיוחד צעירים יותר. מדי פעם הם מפרסמים קורס חדש למתחילים; לאחרונה זה היה בתחילת 2023. הפילוסופיה הבסיסית שלהם

הפילוסופיה הבסיסית שלהם היא "למלא את לבבותיהם של הרוקדים בשמחה, להעריך את החברות והאחוזה", שזה מה שבסופו של דבר שיעורי הריקוד שלהם מספקים.

"הורה מכבי - פרת', חנוכה 2021. אוסף צילומים פרטי."

היא "למלא את לבבותיהם של הרוקדים בשמחה, להעריך את החברות והאחוזה", שזה מה שבסופו של דבר שיעורי הריקוד שלהם מספקים.

באביב שלהם (הפוך משלנו - ספטמבר/נובמבר) הם ארגנו "יום פתוח" לכל המעוניין להתנסות בריקוד ישראלי. זו הייתה הצלחה פנטסטית: היו כמעט חמישים אנשים שהשתתפו, כולל כמה מהרוקדים הקבועים.

"הורה טסמניה" - הובארט

דואר אלקטרוני: michiko.gough@gmail.com

"הורה טסמניה" נוסדה על ידי Michiko Gough בשנת 2014. היא נולדה ביפן והחלה לרקוד בתחילת שנות העשרים לחייה בלהקת ריקוד בינלאומית בהנהגתו של Satoru Suganuma (סאטורו סוגאנומה). מכיוון שהחבורה אהבה במיוחד ריקודי עם ישראלים, שכמחצית מהזמן של כל מפגש ריקודים הוקדש להם. פעם בשבוע, מיציקו הלכה גם למרכז היהודי של טוקיו לריקוד. עד מהרה היא גם התחילה ללמוד קצת עברית כדי להבין את המילים של השירים שרקדה לפיהן וגם את הרקע שלהם.

בשנת 1998 עברה לפרת' והצטרפה ל"הורה שלום" המקומית, שם כבר עסקה בהוראה מסוימת. חמש עשרה שנים מאוחר יותר, ב-2013, עברה מיציקו לגלנורצ'י, פרבר של העיר הובארט, בירת טסמניה. מכיוון שלא היו ריקודי עם ישראלים בטסמניה, היא החליטה להקים להקה משלה, "הורה טסמניה", אותה קראה לכבוד בן זוגה המנוח, נפתלי דובדבני.

השיעורים הרגילים, בשיתוף "Dance Folk Tasmania", מתקיימים בפרבר אחר של הובארט, Moonah, כשעתיים פעם בשבוע; העלות היא 5 דולר אוסטרלי (= 3.40 דולר ארה"ב או 11.50 ₪). משתתפים כשמונה עד שתים עשרה רוקדים, בני חמישים עד שנות השמונים.

שרה פרידמן, מייסדת הורה שלום במערב אוסטרליה, תמכה בקבוצה זו בביקור ב"הורה טסמניה" בשנים 2015 ו-2017. מדריכה נוספת מ"הורה שלום", **גיני רוזנברג** ואמה, **רות כהן**, תכננו לבקר את הקבוצה בפברואר 2023. גיני אכן הגיעה והביאה איתה כמה ריקודים חדשים.

מיציקו השתתפה בקורס המורים ל-IFD בכרמיאל בשנים 2005, 2008 ו-2012. ללא הכרזמה של סאטורו, היא לעולם לא הייתה מגיעה לריקוד הישראלי ולא הייתה מגיעה ללמד ריקוד ישראלי באוסטרליה. 🇮🇱

מיחיקו גאוג'

רוקדים עם מיחיקו גאוג' - הורה טסמניה. אוסף תמונות פרטי